

ಎವೇಕ ಶಾಸುಭಾಗರ ‘ಹಲಿ ಸವಾರಿ’ ಮತ್ತು ಜಾಗತೀಕರಣ.

ಮಹೇಶ್ ಬಿ. ಡಿ.

ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ
ಭಾರತೀ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಹಾಗೂ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ
ಭಾರತೀನಗರ, ಮದ್ವಾರೆ ತಾ,
ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆ.

Article Link: <https://aksharasurya.com/2023/09/mahesh-b-d-2/>

ABSTRACT:

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜಾಗತೀಕರಣವು ಜನರ ಜೀವನವುಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವರವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತಂದಿತು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಭವಿಲ್ಲ. ಜಗತೀನಾಡ್ಯಂತ ಜನರು ಜಾಗತೀಕರಣದಿಂದ ಅನೇಕ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡಿದೆ. ಗಡಿಬಿಡಿಯ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾರಿಕರಣ, ಖಾಸಗಿಕರಣ, ಕಂಪ್ಯೂಟರೀಕರಣ ಮತ್ತು ಜಾಗತೀಕರಣಗಳು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಬಿಗಿದಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ. ಮಾನವೀಯತೆಯ ಮೂಲಜಲವೇ ಬಹಿರ್ಮೋಗುತ್ತಿರುವ ಅಪಾಯ ಎದುರಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂತಕರಣವಿಲ್ಲದ ಬದುಕು ಮರುಭೂಮಿಯಗುತ್ತಿದೆ. ದೇಶಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಜಾಗತೀಕರಣದ ಭೂತ ಮುಕ್ತಿದೆ. ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ ರೈತರು ಖಾಸಗಿಕರಣದ ಸಂಕೋಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲಕಿ ತೊಳಿಲ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಭೂಮಿ ತಾಯಿಯ ಮಕ್ಕಳ ಅನಾಥರಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿವರು ಮತ್ತು ಇಲ್ಲದವರ ನಡುವೆ ಅಂತರ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ.

ಅವಸರದ ನಡುವೆ ಬದುಕಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಮೂಲ ದ್ರವ್ಯವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೊರಟಿರುವ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬಾಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೂಲಕ ತೆರೆದು ತೋರುವ ರೀತಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ದೇಸಿಯ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಮಾಯವಾಗಿ ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರಿ ಮಾಡುವ ರಾಸಾಯನಿಕ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು ದೇಹ ಸೇರುತ್ತಿವೆ. ವಿದೇಶಿ ಖಾದ್ಯ ತಿನಿಸುಗಳಿಗೆ ದಾಸರಾಗಿರುವ ಯಿವ ಜನಾಂಗವು ಲಿನ್ಯುತ್ತೆ ಕೋಪ, ಭಯ, ತಲ್ಲಿ, ತಳಮಳ ಮತ್ತು ಅಶ್ವಿನಿಸವಿಲ್ಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಜಾಗತೀಕರಣದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಮಾನವಪರ ಹೋರಾಟಗಳು ನೆಲಗಚ್ಚಿತ್ತಿವೆ. ಜಾಗತೀಕರಣ ಮನುಷ್ಯನ ಬದುಕುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡಿದೆ. ರೈತಪರ ಹೋರಾಟಗಳು ಸ್ವಾತಿಂಗಳ ಪಾಲಾಗಿ ರೈತರು ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಂದವಾಳಶಾಹಿಗಳು ರೈತರಿಗೆ ಆಸ ತೋರಿಸಿ ಭೂಮಿ ಕಸಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರ ಭೂಮಿಗಳು ಕ್ಯಾರಿಕೆಗಳಾಗಿ ಖಾಸಗಿ ಬಡಾವಣೆಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡು ಅನ್ವಯಾತನೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಂಡ ರೈತ ಅನ್ನ ಇಲ್ಲದವನಾಗುತ್ತಿರುವುದು ದುರಂತ.

KEYWORDS:

గుంటి, సాంస్కృతిక బదులు, స్వావలంబి, ఆమిడ్, కౌయిం, మేళైసు, వృక్షిత్త, కేగన్నది.

జాగర్తికరణ ఎందరే విశ్వద ఆధ్యక్షతెయోందిగే రాష్ట్రద ఆధ్యక్షతెయన్న సంయోజిసుపుదు. జాగర్తికరణాద ఆధునిక యుగవు మనుషునన్న బిగిదప్పికొలండి. మానవీయతేయ మూల జలవే బ్రతిహోగుత్తిరువ అపాయ ఎదురాగుత్తిదే. అంతఃకరణవిల్లద బదుకు మరుభూమియాగుత్తిదే. దేశి సంస్కృతియన్న జాగర్తికరణాద భూత నాతమాడుత్తిదే. ఇదరిందాగి ఉళ్ళవరు మత్తు ఉళ్ళదవర నడువే కండక నిమాచణవాగిదే. ఇప్పత్తొందనే శతమానదల్లి హణవన్న ముఖ్యవాగిట్టుకొండు మున్సుడేయుత్తిరువ దేశగళు, మూరనే దజ్ఞియ బడరాష్ట్రుల మేలే యావ రీతియ నియంత్రణవన్నిట్టుకొళ్ళబేకంబ యోజనాయన్న వ్యవస్థితవాగి మాడి, అవుగళన్న తమ్మ కపిముఖ్యియల్లి ఇట్టుకొళ్ళత్తిరువంతదన్న నావు ఇత్తిజిన దినగళల్లి నోడుత్తిద్దేవే. ఇదే వస్తువన్న వివేక శానభాగరు తమ్మ కథయల్లి జచ్చిసిరువుదన్న గమనిసబముదు.

“ಸಮದ್ವಾ ಎದುರಿಗೇ ಇರುವ ಕಂಪನಿಯ ತೈನಿಂಗ್ ಸೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಶಿಬಿರದ ವೈವಸ್ತೇ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಹವಾನಿಯಂತ್ರಿತ ಕಟ್ಟಡದ ಒಳಗೆ ಕೂತು, ಹೊರಗೆ ಬೇರೆಯವ ಬೇಸಿಗೆಯ ಸೆಟೆಗೂ, ಉಕ್ಕುವ ಕಡಲಿಗೂ, ಬೀಸುವ ಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲದವರ ಹಾಗೆ ಏಳು ದಿನ ಕಳೆದಿದ್ದೇವು. ಶಬ್ದವೂ ಹಾದು ಬಾರದ ಹಾಗೆ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿರುವ ಗಾಜಿನ ದೊಡ್ಡ ಕಿಟಕಿಗಳಿಂದ, ಅಚೆ ನೋಡಿದರೆ ಮೂಕ ಚಿತ್ರಪೂರಂದರ ದೃಶ್ಯ ನೋಡಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನೋರೆನೋರೆಯಾಗಿ ದಂಡೆಯನ್ನಣಿ ಬರುವ ಎತ್ತರದ ಅಲೆಗಳು. ತೊಟ್ಟಿ ಬಟ್ಟೆ ಪತಾಕೆಯ ಹಾಗೆ ಪಟಪಟ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ, ದಂಡೆಯ ಗುಂಟಿ, ಹಾದುಹೋಗುವ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಲು ವಾಹನಗಳು, ನೂರಾರು ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ತಳ್ಳುಗಾಡಿಯ ಅಂಗಡಿಗಳು, ಓಡಲು ನಡೆಯಲು ನೋಡಲು ಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದ ಜನ, ಆಚೆ ಜಗತ್ತು ಸದ್ದೇ ಇರದೆ ಜರುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು.”¹ ಮನುಷ್ಯ ಜಾಗತೀಕರಣದ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಹೇಗೆ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಬದುಕನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಹಾಗೂ ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ, ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧಗಳ

ಕೊಂಡಿ, ನಿಧಾನಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕಳಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಅಪಾಯದ ಸ್ಥಿತಿ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜಾಗತಿಕರಣದಿಂದಾಗಿ ಒಂದು ದೇಶದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬದುಕು ಹೇಗೆ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ತಲ್ಲಿ ‘ಹುಲಿಸವಾರಿ’ ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮುದ್ದುಗುಂಡುಗಳಿಂದ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಚೊಂದಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ, ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಆಗುತ್ತಿವೆ. ಲಾಭಗಳಿಕೆಯೇ ವ್ಯಾಪಾರದ ನೀತಿ ಆಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಬೇರಾವುದಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಫ್ಟ್‌ನವಿರುವುದಿಲ್ಲ (ಸ್ವೇಚ್ಛ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಸಂಬಂಧ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವ್ಯೇಭವ, ಧಾರ್ಮಿಕ ವ್ಯೇಭವ). ಈ ರೀತಿಯ ಸ್ವೇಚ್ಛ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮೀರಿ ಕೇವಲ ಲಾಭಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ರೀತಿಯನ್ನು ಈ ಕಥೆಯು ನಮಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಹುಲಿ ಹೇಗೆ ತನ್ನ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬಲಿತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಬಲಿಪ್ಪ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಹಿಂದುಳಿದ ಮುಟ್ಟ ಮುಟ್ಟ ದೇಶಗಳನ್ನು ಸಾಲಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ತಕ್ಕಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಸಾಲಕೊಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಹತ್ತು ಹಲವು ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತಿಕ್ಕಣಿದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಹೂಡಿಕೊಂಡುವಂತಿಲ್ಲ, ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ, ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ವ್ಯಯಿಸುವಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಬಡರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ವಿದ್ಯಾವಂತ ವರ್ಗವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ನಾಗರೀಕರು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನ ಭದ್ರವಾಗಿಟ್ಟರೆ ಬಡರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕೈಚಾಚಿ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲಿ ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ! ಎಂದು. ಬಂಡವಾಳ ಶಾಹಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಮುಟ್ಟ ಮುಟ್ಟ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣಿಸಲ್ಪಿಟಿಸಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ದೇಶದ ಜನರನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಮೋಸದ ಬಲೆಯೊಳಗೆ ಬೀಳಿಸಬಹುದೋ ಆ ರೀತಿಯ ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಆಮಿಷಗಳನ್ನು ಒಡ್ಡುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತವೆ. ಜಾಗತಿಕರಣದ ವ್ಯಾಪಾರ ನೀತಿಯಿಂದ ತಲೆದೋರುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಈ ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ.

“ಉಂಟಿದ ಬಿಡುವಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಪರಸ್ಪರ ಬೆರೆಯದೇ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮದೇ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಾಗಿದ್ದರು. ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರಗಿನ

ಸಮುದ್ರವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿನಿಂತ ಉಚ್ಚೆ ಯಾಕೋ ಅನ್ನ ಮನಸ್ಸನಾಗಿದ್ದಂತೆ ಅನಿಸಿತು. “ಏನು ಉಚ್ಚೆ, ಹೇಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭ ಮಾಡುವುದು ಅಂತ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ?” ಅಂದೆ. ‘ನಾವು ಆಪ್ತಿಕಾದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕಾಶಾನೆ ಹಾಕಬಾರದು. ಅಲ್ಲಿಯ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಹೋಗಬಾರದು’ ಅಂದ, “ಯಾಕೆ?” ಅಂದೆ. ಜೀಫ್ ನ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಉನ ಹುಡುಕಿದ್ದಾನೆ ಅಂದುಕೊಂಡು. ‘ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ಜನರನ್ನ ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತದೆ’ ಅಂದ. ನಾನು ಬೆಚ್ಚಿದೆ. ಇವನು ತನ್ನ ದೇಶದ ನಕಾಶೆ ನೋಡಿ ಭಾವುಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಅನಿಸಿ ‘ರಿಲ್ಯೂಕ್ಸ್’ ಅಂದೆ. ‘ನೀನೂ ಯಾಕೆ ಹೀಗನ್ನುತ್ತಿ...’ ‘ನೋಡು ಜೀಫ್‌ಗಿಂತ ನಿನಗೇ ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಥವಾಗಬೇಕು. ನೂರಾರು ಜಾತಿ ಧರ್ಮ ದೇವರು ಇರುವ ನಿಮಗೂ ನಮಗೂ ಆಳದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅಂತರವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಉರಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಜೀವನ ವಿಧಾನವಿದೆ...’ ಅಂದ. ನನಗಂತೂ ಅವನು ಏನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಅನ್ನವುದು ಅರ್ಥವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಉಟಕ್ಕೆ ಕೂತಾಗ ‘ನಿನ್ನ ವಾದ ನಿನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ಅಂದೆ’. ನಾನು ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದ್ದ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿದೆ ಅಪ್ಪೆ’ ಅಂದ. ಆಮೇಲಿನ ದೀರ್ಘ ವೌನ ಮುರಿದು ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ, ತನ್ನ ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಹೇಳಿದ.”² ಆಪ್ತಿಕಾ ವಿಂಡದ ‘ಉಚ್ಚೆ’ ಎಂಬ ಪಾತ್ರ ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಆಗಬಹುದಾದ ಬದಲಾಣಿಗಳನ್ನು ಎಳುವಳಿಯಾಗಿ ತೆರೆದು ತೋರಿಸಿದೆ. ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ವೃಕ್ಷಯಾದ ಉಚ್ಚೆ ತನ್ನ ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಇಟ್ಟಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಭಿಮಾನ, ಅದನ್ನು ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಣಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನಾಗರಿಕನಲ್ಲಾ ಇರಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿ ಎಂಬುದು ವಿವೇಕ ಶಾನುಭಾಗರ ಆಶಯವಾಗಿದೆ.

“ಬೆಳಗಿನ ತಿಂಡಿಯಾಗಿ ಆಟ ಶುರುವಾಗಿದ್ದೇ ಜೀಫ್ ಆಪ್ತಿಕಾದ ಮಾತ್ತಿದ. ಉಚ್ಚೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಅಂದ.”³ ಸ್ವಾರ್ಥ ವೃಕ್ಷಿಗಳ ಆಳ್ಳಿಕೆಯು ಜನರ ಭದ್ರತೆಗಳನ್ನು ಕಸಿಯುವ ಮೂಲಕ ಅವರನ್ನು ಗುಲಾಮರನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಚಾಣಾಕ್ತತನದಿಂದ ಸಾಧಿಸುತ್ತವೆ. ಅಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳ ಹಾಗೂ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ತೆರಳಿದರೂ ‘ಅಪ್ಪು ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ದೊರೆಯಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಸಿಲುಕಿಸಿ ತನ್ನ ಕಣಿಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಕೊಳ್ಳತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಾಂಟಿಸುತ್ತ ಜನರ ಬದುಕನ್ನು ದುರಂತದೆಡೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದುತ್ತಾರೆ.

ಕೇವಲ ಮಾತ್ರಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಗೇಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಪ್ತಿಕಾದಲ್ಲಿ ಕಾಶಾನೆ ಸಾಫ್ಟಿಸುವ ಇಂಗಿತವನ್ನು ಜೀಫ್ ‘ಉಚ್ಚೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದಾಗ, ಆತ ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ.

ఆతనిగే లాభక్షింత తన్న నాడిన జనర బదుకు ముఖ్యవాగిత్తు.

వాగాగి ప్రతిరోధిసుత్తలే ఇద్ద. ఆదరే తదనంతర పరిస్థితి అవనన్న ఒట్టికొళ్ళవ హంతక్కే తలుపిసుత్తదే. ఆ స్థితియల్లి బండవాళ శాహిగళు ఏరుత్తిద్ద ఒత్తడవన్న బిభిసికోండు స్ఫూతంత్రవాగి బదుకలారద స్థితియన్న బండవాళశాహి రాష్ట్రగళు తలుపిసిరుత్తవే. ఇదు ప్రతీ దేశగళ దారుణ చిత్రణ. యావుదే ఒత్తడక్క, కైయుఁక్క, ఆమిషగళిగె బలియాగుత్తా హులియన్న ఎదురిసువ బదలు అదక్క ఎదరుత్తా జీవన సాగిసుత్తవే. ఆదరింద ఇదు మనుష్ణన బదుకన్న నాతగోళిసుత్తదే ఎంబ ఎళ్ళరికే ఇల్లి ప్రతియోభ్యరిగూ మూడబేకు.

జాగతీకరణదింద కేలవు ప్రయోజనగళిద్దరూ, అదరల్లి కేలవు సవాలుగళన్న, అనానుశాలగళన్న గురుతిసబముదు. అవుగళిందరే

బమరాష్ట్రియ కంపనిగళు ఏకస్వామ్య పడేయుత్తవే: అభివృద్ధి హొందిద దేశగళ దొడ్డ ఉద్యమగళు సణ్ణ అభివృద్ధిథీల రాష్ట్రగళిగె జలిసి అల్లిన మారుకట్టియన్న ఆక్రమిసికొళ్ళత్తవే. ఇదరింద స్థలియ ఉత్సాదకరన్న మారుకట్టియింద దూడింతగుత్తదే.

రచనాత్మక నిరుద్యోగ: జాగతీకరణద ప్రభావదింద దొడ్డ దొడ్డ కాబిానసెగళు ముందువరేయత్తిరువ రాష్ట్రగళన్న ప్రవేతీసి సావిరరు జనరు మాడువ ఉద్యోగవన్న కసిదుకోండు నిరుద్యోగవన్న సృష్టిసువ భూతదంత ప్రతిబింబిసుత్తవే.

నియంత్రణ: ముందువరేద శ్రీమంత రాష్ట్రగళ అభివృద్ధియన్న తన్న కపిముఖ్యియల్లి హిడిదు నియంత్రిసువ కేలసగళన్న ఆధునిక కాలఫట్టదల్లి వీళ్ళిసబముదు.

మూల సంస్కృతియ నాతి: జాగతీకరణదిందాగి ప్రతీ దేశద మూల సంస్కృతి నతిసిహోగుత్తదే. అల్లిన జనర ఉడుగె-తోడుగె హబ్బ-హ-రిదిన, ఆచార-విచారగళ మేలే గాఢ పరిణామవన్న బిఏరుత్తవే. ఇద-రిందాగి దేశియ ఎమ్మో సాంస్కృతిక అంతగళు మరేమాజి, ముందువరిద సంస్కృతియ కడే అధునిక జనర మనసఁఁదివే.

మానవీయ సంబంధగళు కళజికోండు స్వాధ్యతే మేళ్ళిసుత్తదే

ಎಂಬುವುದು ‘ಹಲಿ ಸವಾರಿ’ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಅನಾವರಣಗೊಂಡಿದೆ. ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಕೈ ಚೆಲ್ಲಿ ಕೂರಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಇಂದು ನಿಮಾರ್ಚಣವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಹೊಣೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಾಡಿದರೂ ಉತ್ತರ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ. ವ್ಯಾಪಾರೀಕರಣವು ಮನುಷ್ಯನನ್ನೇ ವಿಕೆಯಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಂಡ ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕಿಂತ ಲಾಭದತ್ತ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಹರಿಸುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ದೇಶ ತನ್ನ ನಾಡು-ನುಡಿ ಎಂಬ ಅಭಿಮಾನವಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಸ್ವಾಧ್ಯಕ್ಷಾಗಿ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನು ಜಾಗತಿಕರಣ ಮರೆಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹಿಡಿದ ಕೇಗನ್ನಡಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಯಾರದೋ ಸ್ವಾಧ್ಯಕ್ಷ, ದುರಾಸೆಗೆ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಬಲಿಯಾಗಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದೊದಗಿದೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತದ ವ್ಯಾಪಾರೀಕರಣವನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೇಶದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ದಿಕ್ಕರಿಸಿ ಹಣದ ಆಮಿಷಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಸ್ತುತ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶ ಸರ್ವತೋಮಾಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೊಂದಲು ಯಾವುದೇ ದೇಶದ ಜನರು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಒಟ್ಟಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಈ ಕಥೆಯು ಪ್ರತಿಫಲಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಕೊನೆ ಟಿಪ್ಪಣಿ:

1. ಹಲಿ ಸವಾರಿ, ವಿವೇಕ ಶಾನಭಾಗ (2009), ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೆಗ್ಡೆಂ, ಮು.ಸಂ. 58.
2. ಹಲಿ ಸವಾರಿ, ವಿವೇಕ ಶಾನಭಾಗ (2009), ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೆಗ್ಡೆಂ, ಮು.ಸಂ. 63.
3. ಹಲಿ ಸವಾರಿ, ವಿವೇಕ ಶಾನಭಾಗ (2009), ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೆಗ್ಡೆಂ, ಮು.ಸಂ. 65.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಹಲಿ ಸವಾರಿ (2009), ವಿವೇಕ ಶಾನಭಾಗ, ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೆಗ್ಡೆಂ.
2. ವಾಣಿಜ್ಯ ಗಂಗೋತ್ತಿ-1 (2020), ಬಿ.ಕಾಂ ಪ್ರಥಮ ಚತುಮಾಸ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಮೈಸೂರು.
3. ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಚಲನ (2020), ಪ್ರಥಮ ಐ.ಯು.ಸಿ ಕನ್ನಡ ಪತ್ರ ಮಸ್ತಕ, ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು.